

РЕШЕНИЕ

№ 7089

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **3028** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. В. П., като пълномощник на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ от 30.01.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение 116^{-ти} състав по н. а. х. дело № 2240/2011г. С процесния съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 881/15.11.2010г. на началника на Митница Столична, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 5073 (пет хиляди седемдесет и три) лева, представляваща 100% от митническата стойност на стоките, предмет на нарушение по чл.234а, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ) и е присъдено търговецът да заплати, на основание чл.234а, ал.1 във вр. с чл. 233, ал.4 ЗМ равностойността на стоката, предмет на нарушение, равняваща се на 5073 (пет хиляди седемдесет и три) лева.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, поради противоречието му с материалния закон и допуснато при постановяването му съществено нарушение на процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на решението и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – началник на Митница Столична оспорва касационната жалба. Чрез процесуалния си представител юрк. П. излага доводи за нейната неоснователност и

моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Балев от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА, поради следното:

Дружеството е санкционирано за разпореждане със стоки, чийто статут е определен в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП като „временно складирани”. Нарушението е квалифицирано като неизпълнение на изискванията на чл.44, ал.1 и ал.2 и чл.5, ал.2 ЗМ и осъществяващо състава на чл.234а, ал.1 ЗМ. Стоките са били представени пред митницата на 02.07.2010г. и декларирани с ЕАД рег. №10BG005800H0111326/20100702 за режим „допускане до свободно обръщение – крайно потребление”. Документът е приет и регистриран от митническите органи. При извършена впоследствие проверка на складовите помещения е констатирана липсата на стока, индивидуализирана конкретно в АУАН и НП.

Решаващите изводи на въззивния съд за установеност на факта на нарушението - предмет на НП, са изведени в нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 във връзка с ал.2, предл. 1^{во} от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Потвърденото НП е материално незаконосъобразно.

Чл.234а, ал.1 ЗМ установява състав на административно нарушение, което се осъществява при наличието на две кумулативни предпоставки: отклоняване на временно складирани стоки или стоки, на които са дадени митнически режим или митническо направление и отклоняването да е в неизпълнение на установените в нормативни актове или определените от митническите органи условия. Отклоняването като форма на изпълнителното деяние (с условността на използваното понятие поради обективния характер на отговорността на юридическото лице) има за предмет две категории стоки, описани в санкционната норма при условията на алтернативност. Заключение на наказващия орган, споделено и от СРС, че декларираните стоки са „временно складирани” е неправилно. Този им статут не следва от позоваването на чл.50 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12.10.1992г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността (на който съответства чл.57 ЗМ). Разпоредбата определя като временно складирани представените пред митническите органи стоки до получаването на митническо направление. След този момент престава да действа и фикцията относно статута на стоките.

По аргумент от §1, т.8, б. „а” от Допълнителните разпоредби на ЗМ поставянето на стоки под митнически режим е вид „митническо направление”, а вносът е един от възможните митнически режими – т.10, б. „а” на § 1 от ДР на ЗМ. Според чл.66, ал.1 ЗМ всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране. За начална дата на прилагане на разпоредбите на митническия режим, под който стоките са декларирани, се счита датата на приемането на декларацията от митническите органи – вж. чл. 73 от закона. Извън предмета на спора е фактът, че

декларацията е била приета от митническите органи в изпълнение на чл.69 ЗМ – последица от настъпването на този юридически факт е поставянето на стоките под митнически режим, следователно те са получили и митническо направление с легално изясненото съдържание на понятието. Поради това и с тълкуване по аргумент за противното от чл.57 ЗМ стоките не притежават статута на „временно складирани”.

Непринадлежността на стоките към релевантната за отговорността категория е равнозначно на отсъствието на първия обективен признак от административно-наказателния състав по чл.234а, ал.1 ЗМ и изключва дължимостта от обсъждането на евентуалното неизпълнение на нормативните изисквания, чието нарушаване се твърди, тъй като то е в причинна зависимост от квалификацията на стоките, предмет на нарушението. Обхватът на съдебния контрол е ограничен до обвинението с правните и фактически предели, обективирани в обстоятелствената част на НП, които съдът няма правомощието да изменя.

Изложеното мотивира съда да отмени обжалваното решение и да реши спора по същество с отмяната на НП.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 30.01.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 116^{-ти} състав по н.а.х.д. № 2240/2011 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №881/15.11.2010г. на началника на Митница Столична.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.